

begrænset til de stater, der ifølge art. 58 kan undertegne konventionen eller som ifølge art. 59 kan tænkes at blive indbudt? — Ligger der nogen begrænsning i, at konventionen bruger udtrykket „europæisk straffedom“, jfr. art. 1, litra a, jfr. art. 40?“

Svar:

Kredsen af stater, med hvilke der kan indgås aftaler efter lovforslagets § 7 og § 8, stk. 2, er ikke begrænset til de stater, der ifølge art. 58 kan undertegne konventionen eller ifølge art. 59 kan tænkes at blive indbudt. Som berørt i lovforslagets bemærkninger til § 7 — og i svaret på udvalgets spørgsmål 1 — regner man således med at indgå en aftale med Spanien, der ikke er medlem af Europarådet eller indbudt til at tilslutte sig konventioner.

Der ligger ingen begrænsning i konventionens brug af udtrykket „europæisk straffedom“. Udtrykket er i art. 1, litra a, defineret som: „enhver endelig afgørelse truffet af en kriminalret i en *kontraherende* stat . . .“ I tilfælde, hvor der i henhold til lovforslagets § 7 eller § 8, stk. 2, træffes aftale med en anden stat, bliver denne „kontraherende“ og denne anden stats afgørelser dermed omfattet af art. 1's formelle definition af en „europæisk straffedom“.

Spørgsmål 4:

„Vil det ikke være muligt at finde en dækkende dansk oversættelse af „ordonnance pénale?“

Svar:

Begrebet „ordonnance pénale“ er ved definitionen i art. 1, litra g, givet et helt formelt indhold, idet der blot henvises til de afgørelser, der på det pågældende tidspunkt er optaget i konventionens bilag III. Det er det enkelte land, der bestemmer, hvilke typer afgørelser fra landets retssystem der skal medtages på listen, jfr. art. 62.

For Danmarks vedkommende er foreløbig kun medtaget „bødeforelæg eller udenretlig bødevedtagelse“ på listen. For Norges og Sveriges vedkommende er imidlertid også medtaget de former for enklere bødesystemer, der kendes i disse landes ret.

Såfremt man i Danmark gennemfører simplificerede sanktionsformer, f.eks. på færdselsområdet, må man forudse muligheden af, at disse afgørelser også ønskes fuldbyrdet i udlandet. Det vil derfor ikke være hensigtsmæssigt i den danske konventions tekst at oversætte „ordonnance pénale“ med et udtryk som „bødeforelæg“ eller lignende, der leder tanken hen på en ganske bestemt afgørelsesprocedure i den danske retsplejeordning. Det må foretrækkes, at man ved at bibeholde udtrykket „ordonnance pénale“ markerer, at udtrykket ikke udtømmende — én gang for alle — kan oversættes til en bestemt dansk procedureform.

Spørgsmål 5:

„Ifølge § 1, stk. 1, bliver afsnit I og II af konventionen gældende dansk ret. Vil ministeren bekræfte, at det er konventionens danske tekst, der bliver dansk lov og således i forhold til danske myndigheder er den autoritative tekst?“

Svar:

Det kan bekræftes, at det er den danske tekst til konventionen, der i forhold til myndighederne bliver den autoritative tekst i det foreliggende tilfælde. Det er da heller ikke i lovens bilag (konventionen) anført, at den danske tekst blot har karakter af en oversættelse. Den danske tekst er ganske vist ikke autoritativ i *folkeretlig henseende*, idet dette efter konventionens art. 68 alene gælder den engelske og franske tekst. Dette forhold kan naturligvis ikke ændres ved, at man i den danske opfyldelseslov beslutter sig for at gøre den danske oversættelse autoritativ, men der er intet folkeretligt til hinder for denne fremgangsmåde, når oversættelsen er korrekt og muliggør konventionens fuldstændige opfyldelse. Den engelske tekst er medtaget i bilaget til loven, idet det er fundet rimeligt af hensyn til lovens senere fortolkning i praksis at medtage en folkeretligt autoritativ tekst. Når konventionen er ratificeret, vil den i øvrigt blive bekendtgjort i Lovtidende C på sædvanlig måde, d.v.s. under medtagelse af både den engelske og franske tekst.